buiten dienst • anarchistisch blad • 4 november 2013 • nr 41

Full swing voor twee Brusselse golfterreinen

8 oktober, grote verontwaardiging in de pers. De rijksten van Brussel werden verstoord, daar waar ze net in alle rust zouden willen golfen. Vergis je niet, de golf is niet enkel de club en het balletje, het is het symbool bij uitstek van de arrogantie van de bourgeois. Het kostuumpje, de handschoentjes, de caddies, de wagentjes, de enorme terreinen, de luxueuze aftersport, de rust die zwaar betaald wordt door diegenen die niet mogen genieten van deze voorkeursbehandeling. Een sessie loopt al snel op tot 100 euro, het is dus niet moeilijk om te begrijpen welk soort volk deze sport aantrekt.

Op het terrein van zo’n 40 hectaren groot van de Koninklijke Golfclub in Neerpede Anderlecht zijn 15 van de 18 terreinen onbruikbaar gemaakt. De greens werden beschadigd en vernield met schopslagen en er werd zout over het gras gestrooid. Het zout beschadigt de ondergrond. Er is minstens 50 000 euro schade en het terrein heeft even zijn deuren moeten sluiten. “Het werk van 6 mensen gedurende een jaar kapot gemaakt op één nacht. Het was iemand die de golf wou kapot maken” zegt de greenkeeper Ghislain Poot, collega en familie van Paul Poot, directeur van de club. Eenzelfde naam Paul Poot is ook notaris op de Bergensesteenweg in Anderlecht, louter toeval?

“Niets vergeleken met schade berokkend door een ritje met de quad of de moto. De spanningen met sommige buren leggen een dergelijke agressie niet uit. De meeste herstellingen kunnen drie weken duren maar het zout kan het volgende seizoen in gevaar brengen. De competities werden geannuleerd.”
Dat niet iedereen fan is van golf wisten ze bij de club al langer. Geregeld worden er kleine brandjes gesticht op het terrein. Meer nog: niet ver daarvandaan, in Dilbeek werd er een maand geleden brand gesticht in de veranda van de golfclub Steenpoel. De brand sloeg uit naar het dak. Een geplande wedstrijd is de dag erna nog kunnen doorgaan, maar wel met een elektriciteitspanne.

In de Brussels Golf Club in Watermaal-Bosvoorde werden vijf van de negen greens onder handen genomen met de schop en met zout bestrooid. “De greens zijn de meest dure delen van het golfterrein, de herstellingkosten kunnen oplopen tot 15 à 20 000 euro per green.”

In plaats van verontwaardigd te zijn over de herstellingskosten, zouden we misschien de vraag kunnen stellen over de noodzaak van deze hoeveelheid poen dat in deze luxesport gestoken wordt. Is het bovendien nodig om zoveel plaats te gebruiken, velden die vroeger natuur waren? Is het nodig om zoveel mest en giftige pesticiden te gebruiken voor het onderhoud van de terreinen? Deze pesticiden doden een groot deel van de insecten en vogels die ermee in aanraking komen. Is het nodig om beslag te leggen op zoveel tonnen water voor het onderhoud van de terreinen terwijl voor andere lagen van de bevolking water zoals goud wordt? In verschillende armere landen zoals Portugal of aan de andere kant van de Middellandse Zee komen de golfterreinen als champignons uit de grond om toeristen aan te trekken. Het water wordt er zo verspild dat er een watertekort dreigt in andere delen van het land.

De verontwaardiging van de golfclubs en hun gebruikers verbergen het bewustzijn van hun ongelijk. Hun luxesport is een verlenging van dezelfde optiek die ze elders toepassen: vernietiging van de natuur, verspilling van grondstoffen en van poen, bezetting van ruimte, klassearrogantie. Full swing in hun gezicht!

Vrijheid voor allen

Vrijdagochtend 18 oktober. In Anderlecht, op square Albert, verschijnt een grote spandoek “*Bezetting tegen de maxi-gevangenis. Laten we onze ketens breken. Vrijheid voor allen*” op het voormalige garagecomplex van Renault. Tegelijkertijd vinden duizenden mensen in de wijk daarrond pamfletten in hun brievenbus die hen uitnodigt voor een weekend van ontmoetingen en initiatieven tegen de bouw van nieuwe gevangenissen en tegen de stadsherinrichting die de stad omvormt tot een grote openluchtgevangenis.

In de namiddag komen de eerste flikken toe bij het bezette gebouw. En hun rangen zwellen snel aan. Vanuit het gebouw roepen de bezetters “*Flikken, bol het af*”; tegenover het gebouw beginnen vele mensen uit de wijk samen te komen. Op het gebouw verschijnen nog spandoeken “Zowel binnen als buiten, moed en kracht voor degenen die vechten” en “Breek de isolatie, solidariteit met de strijd tegen de gevangenis”. De flikken komen nu massaal toe, ze worden beledigd, met water natgespoten, vanuit de menigte aan de overkant van het gebouw vliegen stenen en eieren naar de ordedienaars. Wanneer uiteindelijk tientallen flikken in anti-oproeruitrusting aankomen, beslissen de bezetters op het dak te kruipen. Ze smijten vuurpijlen af en schreeuwen hun woede uit tegen deze wereld van gevangenis en macht. Tegenover het gebouw neemt de vijandigheid tegenover de flikken toe. “*Dood aan de smurfen*”. De bezetters slagen erin te ontkomen aan wat zich in de ogen van alle aanwezigen aankondigde als een slachtpartij. De bezetting werd ontruimd, maar de flikken zien groen... belachelijk gemaakt, beledigd en ietwat aangevallen, konden ze niet de minste arrestatie verrichten.

De volgende dag gaan de activiteiten die aangekondigd werden op de uitnodiging verder, maar dan in open lucht. Pamfletverdelingen in de wijk, informele discussies, tafel met brochures en boeken en een anti-gevangenisspandoek op square Albert. ‘s Avonds wordt een rapconcert geïmproviseerd onderaan de blokken op de square. Verschillende rappers jagen hun woorden van revolte door de micro.

Tenslotte schijnt het dat zondag enkele tientallen mensen opnieuw door de wijk trokken: ze plakten affiches, spoten de muren vol met slogans tegen de gevangenis en haar wereld, ze deelden pamfletten uit.

Dit weekend van initiatieven wilde een opening creëren voor allen die willen vechten tegen de bouw van een maxi-gevangenis in Brussel en tegen de transformatie van Brussel in een stad-gevangenis om de rijken, de machtigen, de eurocraten en de kapitalisten tevreden te stellen. Rebellen van verschillende horizons hebben elkaar ontmoet op straat, hebben het hoofd geboden aan de druk van de politie, hebben zich gesolidariseerd met de aan de gang zijnde strijd, hebben medeplichtigen gesmeed in de spanning van de revolte. Nu komt het erop aan de oproepen tot strijd in de vier uithoeken van Brussel te verspreiden, om banden te smeden tussen degenen die zich niet laten doen en willen strijden tegen de bouw van een nieuwe gevangenishel. Deze strijd zal niet makkelijk zijn, ze zal alles nodig hebben: woorden, discussies, initiatieven, bezettingen, acties, aanvallen tegen de verantwoordelijken en de bouwers van het project van de maxi-gevangenis, medeplichtigheden tussen rebellen van overal. Dit weekend heeft aan vele mensen moed gegeven, de vastberadenheid werd bekrachtigd, de wil werd versterkt, glimlachende en stralende gezichten, de kracht van de revolte broeit in ons... meer dan ooit zijn we klaar voor het gevecht!

In elk nummer van Buiten Dienst nemen we een greep uit de vele daden van rebellie en revolte. Over het algemeen wil de Staat en haar media en journalisten niet al te veel ruchtbaarheid geven aan die gebeurtenissen, of, meer nog, ze verdraaien, misvormen en verminken tot dingen waarin niemand zich nog kan herkennen. De Staat wil niemand op *slechte ideeën* brengen – maar wij wel, en daarom deze kolommen.

Brand, rechtbank, brand • De zaal van het vredegerecht van Ukkel is in brand gestoken. Volgens de flikken zou een verdachte de feiten toegegeven hebben. Een rechter had hem veroordeeld omdat hij een ziekenhuisrekening niet betaald had. Wij groeten degenen die zich niet laten doen door rechters en wetten, en proberen om terug te slaan.

Bijna • ‘s Avonds verwoestte een brand een opslagplaats van de gemeente van Anderlecht, juist naast het winkelcentrum van de Cora. De snelle interventie van de brandweer heeft die supermarkt gespaard, maar die tempel van consumptie en kapitalisme, net zoals de eigendommen van de autoriteiten, zullen altijd doelwitten blijven voor de woedenden.

Golf van autobranden • Al jarenlang werkt het in brand steken van voertuigen als fakkels in de nacht: fakkels die de revolte uitschreeuwen tegen een leven dat gedegradeerd wordt tot werk, gevangenis, gehoorzaamheid en verveling. De getroffen voertuigen lijken vaak in het blinde weg uitgekozen, maar het valt wel op dat de brandgolf in september vooral de rijke wijken van Ukkel heeft getroffen. Daar gingen tientallen luxewagens in de fik. Besmetting is trouwens nooit ver weg: ook in Luik, Charleroi, Jupille en Verviers waren tientallen wagens en bedrijfsvoertuigen het doelwit van nachtelijke brandstichters. In Seraing gingen vier wagens die voor het commissariaat geparkeerd stonden in de fik.

Buiten werking • De autoriteiten hebben ondertussen zowat overal parkeerautomaten neergepoot. Maar deze praktijk van afzetting van de bevolking om de staatskas te spijzen botst gelukkig op verspreide weerstand. Een persbericht vertelde onlangs hoe tientallen parkeerautomaten in eenzelfde zone in Brussel (in Sint-Gillis in dit geval) op één nacht gesaboteerd werden. Een fijne avondwandeling, lijm in de betaalgleuf, verf op het scherm, een flinke hamerslag, een klein vuurtje onderaan... ruime mogelijkheden om deze rotapparaten buiten werking te stellen.

Buiten Dienst is een anarchistische krant die ongeveer elke drie weken verschijnt.
De krant wordt zowel in het Nederlands als in het Frans gratis verspreid.

hors.service@hotmail.com
http://krantbuitendienst.blogspot.com

Cipiertje, cipiertje, wat is er aan de hand?

Gevangenispersoneel aangeduid als folteraars

"*Het gaat hier niet om een proces tegen de Belgische gevangeniswereld*". De advocaten die deze woensdag 16 oktober drie folterende cipiers en een onderdirectrice verdedigden, waren allen de meest fervente verdedigers van de rechten van de gevangenen en zwaar verontwaardigd over het geweld dat tegen hen uitgeoefend wordt. Behalve uiteraard als het gaat over reële feiten, zoals wat op 6 december 2007 gebeurde met Farid Bamouhammad, behalve uiteraard als het erom gaat zich vragen te stellen bij het gedrag van de folteraars die net voor hen zaten op de beklaagdenbank, als het erom gaat te begrijpen waarom één van hen – de beruchte kwartierchef Daniel Delbard – één van de 'apostels' was van Jezus Fonck, toenmalig directeur van de gevangenis van Ittre. De hypocrisie kende geen grenzen die dag.
"*Jullie hebben de waarheid net voor je, voelen jullie geen schaamte?*" antwoordde Farid aan de advocaten van zijn folteraars.
De gevangenis van Ittre werd jarenlang geleid door de woesteling Fonck en een tiental cipiers die gevangenen in elkaar sloegen met dezelfde regelmaat waarmee ze hun ochtendkoffie dronken. Het ging hier over systematisch en georganiseerd geweld, bedekt door de gevangenisadministratie.

Begin december 2007 gaan de cipiers van Andenne eens te meer in staking om het vertrek van Farid te eisen. Hij wordt naar de gevangenis van Ittre gestuurd, wat de cipiers ook niet zien zitten. Ze hebben al een dosis weerspannige gevangenen te beheren en de stemming van de opstand hangt in de lucht. Zoals dat vaker gebeurde in die tijd, wilden de directeur en zijn apostels zichzelf een pleziertje geven. Farid wordt opgewacht door een ontvangstcomité van cipiers die hem slagen en op de grond blokkeren na het eerste woord dat uit z'n mond komt. Hij wordt naar het cachot gesleurd en daar dag en nacht vastgebonden, de handen en voeten aan elkaar vastgeketend, gedurende verschillende dagen in de koude cel. We zijn hartje winter.
Deze praktijk draagt een naam, het heet folter. Het kan ook toegedekt worden. Het gebruik van een folterinstrument wordt ontkend, geen enkel bewijs wordt achtergelaten. De dokter die medeplichtig is aan het gebruikte geweld komt pas 6 dagen later de gevolgen van de hand- en voetboeien vaststellen (o.a. bebloede enkels), en noteert daarna dat de andere sporen gevolgen zijn van "zelfverminking".
Farid dient klacht in voor onmenselijke behandeling en slagen en verwondingen. De cipiers antwoorden meteen door hem langs hun kant aan te klagen voor bedreigingen en beledigingen.
De cipiers die de dag van het proces aanwezig waren hebben zich willens nillens proberen te rechtvaardigen, selectieve vergetelheid toe te passen, de fout op de flikken te steken en vooral op Farid zelf natuurlijk. Hij wordt onder andere verweten dat hij niet zelf gevraagd heeft om de kettingen af te doen. Zijn aanwezigheid alleen is al een bedreiging en rechtvaardigt dit geweld in hun ogen. Zoals een echte maffia dekken de enen de anderen in en worden de discours aangepast. Twee vakbondsafgevaardigden van de gevangenis van Ittre waren aanwezig om hun folteraars te steunen en de belangen van de hele cipierskliek te behartigen. Een getuige – hijzelf ex-directeur van Ittre en Lantin – bevestigde dat sommige cipiers Farid wilden *elimineren*, en dat hijzelf werd gemuilkorfd door directeur Fonck. Hij zei ook dat kwartierchefs vaak zelf beslissen welke "dwangmiddelen" wanneer gebruikt worden tegen gevangenen.

Tegenwoordig zijn enkele gewelddadige cipiers verplaatst geweest. Delbard werkt nu in de gevangenis van Marneffe, van waaruit hij andere cipiers blijft aanzetten om gevangenen neer te slagen, in staking te gaan etc, over de muren van één gevangenis heen. De drie Baldanbroers werden verspreid, één is cipier in Lantin waar hij de cipiers van de isolatieblok U leidt, één is security bij een nachtclub, en de derde werkt voor de douane. De directeur Fonck heeft zijn dosis gehad; hij zou een moordpoging hebben ondergaan op de snelweg, een bijzonder gewelddadige inbraak bij hem thuis en hij werd uiteindelijk geraakt door een hartstilstand. Na een tijd in de coma gelegen te hebben, herinnert hij zich vandaag niets meer, zelf niet dat hij ooit gevangenisdirecteur was.
Enkele pionnen werden verzet, maar het geweld tegen de gevangenen, en zeker tegen diegenen die zich niet makkelijk laten kleinkrijgen is nog steeds schering en inslag in de Belgische gevangenissen. Tijdens het proces heeft Farid verschillende malen dit geweld tegen gevangenen van Ittre en andere gevangenissen aangeklaagd.

Uitspraak op 29 november in de rechtbank van Nijvel. Maar we houden ons niet voor de gek. Het was effectief geen proces tegen de Belgische gevangeniswereld, zoiets is niet in te beelden. De folteraars, hun bazen en hun handlangers zullen zichzelf niet voor hun eigen rechtbanken slepen. We weten dat zelf een gevangene koelbloedig vermoorden, zoals Michael Tekin die door een tiental cipiers uit Jamioulx in elkaar werd geslagen en verstikt, door hen niet als een strafbaar feit wordt beschouwd. We maken ons dus niet te veel illusies over de uitkomst van dit proces die geïnitieerd werd door iemand die zich niet makkelijk laat opsluiten en onderwerpen. Het is niet in een rechtszaal waar we verwachten dat recht wordt gedaan. Wat daarentegen mooi was, was de ontsteltenis en het onbehagen zien was op de vieze smoelen van deze cipiers.

Relaas van een opstand in oktober 2006, getuigenis van 2011 gepubliceerd in het boek 'Brique par brique'.
"[...]Het gebeurde op de sectie ReA, waar alle gestraften worden opgesloten en bewaakt. Een ploeg van smerige cipiers. De ploeg van Fonck, een directeur die tegen de gevangenen zei: "*Ik ben Jezus, de bewakers zijn mijn apostels*". Fonck liep in de bak rond met een Magnum 357. De ploeg van Fonck, bewakers die beschermd werden door Fonck. Delbard – met een allure van Claude François - , Luigi en Adelio Baldan, de adjudant Theemans."

"Op 18 januari 2007, tijdens een ontsnapping van een gevangene uit het ziekenhuis van Tubeke, wordt de tijd genomen om twee cipiers die de gevangene bewaakten in elkaar te slagen. Deze twee cipiers zijn niet eender wie. Ze maakten deel uit van deze ploeg folteraars. Serge V. wordt afgerost terwijl hij op de grond ligt. Hij houdt er een permanente arbeidsongeschiktheid aan over. Zijn collega Marcello Martinez, ook in elkaar geslagen, zal later zelfmoord plegen.
Zoals vaker het geval is gaan de cipiers meteen in staking om de pistes van een onderzoek naar het waarom van de feiten in de war te brengen. Alle aandacht gaat dan naar de verzuchtingen van de bewakers. In vier andere Waalse gevangenissen volgen de cipiers de staking. De maffia doet zijn werk: voor deze ontsnapping zal de gevangene 8 jaar krijgen en zijn drie kompanen 6 en 5 jaar, en 30 maanden."

Begin oktober, gevangenis van Sint-Gillis. Een gevangene weigert de gebruikelijke fouillering. Schade: 3 cipiers gewond, waarvan een naar het ziekenhuis wordt afgevoerd. Een week later, is hij er nog altijd. De gevangene wordt overgeplaatst naar Vorst, waar hem verschillende doses Haldol worden toegediend.
Twee maanden geleden was een jonge gevangene nog op het dak gegaan gedurende een uur om te protesteren tegen de opsluitingsomstandigheden. Sindsdien is hij opgesloten in vleugel B met strikt regime waar de cipiers hem regelmatig slaan om zich te wreken op zijn volhardendheid, hij wordt afgeschermd van elk contact met buiten.
Begin november klimmen twee gevangenen op het dak van de gevangenis van Merksplas voor dezelfde redenen.

Begin oktober, gevangenis van Turnhout. Een gevangene wordt voortdurend geviseerd door de penitentiaire administratie. Tijdens het bezoek van zijn broer, mobiliseren de cipiers zich voor een lichaamsfouille. Terwijl de gevangene wordt meegenomen, verliest zijn broer zijn kalmte. Alles wat hem onder handen komt, gooit hij rond. Stoelen worden rond gesmeten. Conflict met een kliek cipiers. De gevangene komt terug, ziet zijn broer en helpt een handje. Strikt regime voor de gevangene, cachot op het commissariaat en bezoekverbod voor zijn broer.

Tweede golf van huiszoekingen

Op 22 mei en 25 september 2013 deden flikken van de "anti-terroristische" politie huiszoekingen op verschillende adressen waar anarchisten en anti-autoritairen wonen alsook in de anarchistische bibliotheek Acrata. Deze initiatieven van de onderzoeksrechter Isabelle Panou situeren zich in het kader van een onderzoek naar "terroristische organisatie, bendevorming en opzettelijke brandstichtingen", geopend in 2008. Het onderzoek gaat klaarblijkelijk over strijden, agitatie en initiatieven, van grotere of kleinere intensiteit: de strijd tegen de gevangenis en de solidariteit met de opstanden binnen; de strijd tegen de bouw van een nieuw gesloten centrum in Steenokkerzeel en tegen de deportatiemachine; de initiatieven en aanvallen tegen de aders van de gevangenis-stad (bouw van het Gewestelijke Expresnet, GEN, rond Brussel en het openbaar vervoer in het algemeen); de agitatie tegen de deurwaarders, tegen de NAVO en haar aanwezigheid in Brussel, tegen de Europese instellingen en de eurocraten; of nog de strijd tegen de bouw van een maxi-gevangenis in Brussel…

Terwijl wij de stilte bewaren tegenover de macht willen we daarentegen enkele bemoedigende en solidaire woorden richten tot alle kameraden en opstandigen.

Betogingen, bezettingen en rellen • Enkele honderden Afghanen en andere mensen die vechten tegen de gesloten centra en deportaties komen al sinds meerdere weken op straat in Brussel om verblijfsvergunningen te bekomen. Tot twee maal toe werden hun betogingen aangevallen door de politie, vele betogers raakten daarbij gewond, sommigen werden zelfs gebeten door honden. Gelukkig vlogen er ook stenen en flessen in de richting van de ordehandhavers. Toen ze verschillende keren lege gebouwen bezetten om zich te organiseren, werden ze brutaal ontruimd. De dag na één van die betogingen op het Kunst-Wet kruispunt, waar na de politie-charge bloedvlekken op het voetpad achterbleven, betoogden duizenden flikken tegen het geweld tegen agenten. De politie slaat erop los, foltert, moordt, vernedert om de belangen van de rijken en de machthebbers te verdedigen, en met hun betoging die over het bloed wandelde van de betogers, eist ze vrij spel om haar terrorisme verder te zetten. *Flikken, varkens, moordenaars, er zal teruggeslagen worden.*

Bol het af, vadsige flik • In Houthalen (Limburg) vonden rellen plaats tussen de bewoners van een woonwijk en eenheden van anti-oproerpolitie. Verschillende politiewagens werden beschadigd, één combi reed zich te pletter tegen een muur, één flik bevindt zich nog steeds in coma. Uiteindelijk moesten de flikken zich uit de wijk terugtrekken. In Molenbeek achtervolgden de flikken een jongeman, ze drongen binnen in de familiale woonst. Daar trokken ze hun matrakken en spoten de hele familie onder met traangas. Vier personen werden aangehouden en naar het commissariaat gevoerd. De vader kreeg een astma-crisis door het flikkengeweld. Er vond een bijeenkomst plaats voor het commissariaat om de vrijlating van de gearresteerden te eisen. Alle vier werden uiteindelijk losgelaten. Twee flikken beweren enkele dagen arbeidsonbekwaam te zijn door het (meer dan terechte) verzet van de naasten van de gezochte jongeman.

Bol het af, journalist • Toen een journaliste met haar cameraploeg kwam opdraven op het Lemmensplein in Anderlecht, maakten een aantal mensen haar duidelijk dat ze niets moesten weten van de media en dat ze moest oprotten. Toen ze bleef aandringen, kwam er een gemaskerde persoon aangehold die met een loodjesgeweer in haar knie schoot. Toen zetten de aasgieren van de media het op een lopen... om vervolgens op de televisieschermen te gaan huilen dat de mensen niet met de media willen praten en niet gefilmd willen worden! Laten we de journalisten wegjagen, het zijn lakeien van de macht.

Opmerkelijk • In Zaventem, vlakbij de luchthaven, hebben onbekenden autobanden in brand gestoken waardoor een dikke rookpluim ontstond. We weten niet of het vliegverkeer verstoord werd, maar het lijkt in ieder geval een makkelijke en goede tactiek om naast de luchthaven een grote rookpluim te veroorzaken en zo bijvoorbeeld de uitwijzing van een sans-papier te verhinderen.

Vuur voor de gevangenissen • De gevangenis aanvallen, dat is ook de radertjes die de opsluitingsmachine doen draaien aanvallen, zoals bijvoorbeeld de bedrijven die gevangenissen bouwen en onderhouden. In Parijs werden op verschillende plaatsen voertuigen van het bedrijf Eiffage (Valens), bouwer van gevangenissen in België, Frankrijk en elders, en van het bedrijf Vinci, eveneens een gevangenisbouwer, begin oktober in de fik gestoken. Voor een lijst van de bedrijven die geld verdienen op kap van de gevangenen, kan je bijvoorbeeld een kijkje nemen op www.lacavale.be